

ea in limie & ostijs domus tue. sic enim de beato viro dicitur in ps. Qui in lege domini meditatur die ac nocte. Sic enim quod in lectione legimus per fidem meditatorum postea ruminandum est. ut simus in munda aialia dei nostri. Tertio amor per lectionem lactatus meditacione cibatus. deuotus est orationibus confortandus & illuminandus. quod quanto cibarius agimus tanto in nobis fortior erit amor. quod in nobis perficiat dominus qui est benedictus in gloriam.

XCIX. De eodem sermo quartus.

Beatii qui habent in domo tua domine. in scala seculorum laudabunt te psalmi. Domine bone. in celo. psalmi. q. Omnis mortalium cura quam multiplicius studiorum labor exercet. diverso quidem calle procedit sed adiuuum in beatitudinis finem nimirum puenire. Id autem bonum quo quis adeptus nihil volenter desiderare queat. Ad quod cum omnes homines tam natu-raliter quam gratuiter puenire desiderat. id est in huius diei euangelica lectione dominus salutem nostram desiderans scalam nobis erexit in qua duce gratia ad beatitudinem possumus peruenire. **x** Est autem sciendum quod triplex est beatitudo largo sumpto nomine. a quod denominantur homines dicuntur beati. Sunt autem beati qui ad regnum celorum sunt vocati. beatores qui re & nomine a beatitudine sunt determinati. beatissimi qui in celesti regno iam sunt locati. **De primis dicitur apoc. xix.** Beati qui ad cenam nuptiarum agni sunt vocati. de secundis dicitur mat. v. Beati pauperes spiritu recte. de terciis dicitur verbum propositum. sicut beati qui habitant in deo. i. recte. prima & ultima relinquentes de secunda beatitudine quod dominus dederit. postea sequentes. Deus itaque salutem nostram desiderans sublimiorum viam nobis proponit per quam ad maximam vite sanctitatem in hoc tempore & maximum premium quod datum est deus in patria possumus peruenire. cuius doctrine excellentia in forma apostolice lectionis evidenter declaratur. in quod sic dicitur. Videns iesus turbas ascendit in montem recte. In quibus ut dirimus huius vie sublimitas declaratur. Nam in turbe relictae. montis ascensione. salvatoris sessione. discipulorum ac-

cessione. oris aptione innuit quod super modum doctrinam maximam & dignitatem excellentissimam erat doctus. quam per modum scale octo gradibus insertis ponit ita dicitur. Beati pauperes spiritu cuius beatitudinis cam subiungit cum dicitur. Quoniam ipso est regnum celorum de his pauperibus dicitur. puer. x. Melior est pauperrimus sufficiens subiugis gloriis indigenus pane. de quod ibidem dicitur. Et quasi diues cum tamen nihil habent. et quasi pauper cum in multis sit divitias. de qua paupertate dicitur. Quid rati abscouditur oculi inauditi & difficile ad credendum. quod pauperitate esse braciorum cum pene omnes pauperes ab omnibus infelices reputentur. At vero veritas loquitur quod nec falli nec fallere potest. sapientia loquitur quod omnia que sunt in celo & in terra iusta haec considerantur estimationes. responderatque ipsa est quod dicitur. Beati pauperes spiritu. Sic vos insensati filii ad amorem diuinitatis. diuinitatis desiderantes veluti adhuc enim iam beatitudo pauporum dicitur. sit commendata. predicata sit in mundo & credita sit hominibus. Querat eos paganus. qui sine dono vivit. querat iudeus qui terrenas possessiones accipit pro munere. Sed quod fronde magis aut quod mente christianus diuinitas querat. postquam christus eterna veritas. dei sapientia. beatos pauperes predicavit. Quousque ergo filii alieni vanitate loqueretur os vestrum & ut beatus dicatis propter cuius haec sunt. cum filius dei aperiens os suum locutus sit veritate. beatos esse pauperes. & re diuinitibus. **y** Vera autem paupertas in tribu consistit. scilicet in profunda humilitate & despiciencia contemptibilitate & respectus defectibilitate. propter quod non pauperes tria maria bona recipiunt. quod deus dare poterit in celo & in terra. in patre ipse injudicio & in celo. Nam ex profunda humilitate dare ei deus optimum quod in hac vita dare poterit scilicet gratiam. sic enim dicitur. De supbris resistit humilibus autem dat gratiam. propter secundum. id est despiciencia potestibilitate dare deus optimum quod dare poterit in iudicio. scilicet iudicarii praeterea assitores cum christo iudicentur omnes. ut sic ipsi viles & abieci sunt ab hominibus iudicati. sicut ipsi sublimius colla propria morte calcabuntur. quod sic preulcari dicuntur in iudicio illud. Sapientia. **v.** Huius est quod aliquis humilis in terribus & in similitudinem improprietatis nos insensati estimabamus vitam illorum insaniam & finem illorum sine honore. ecce quomodo

Vota

Vera autem paupertas in tribu
consistit

Fons obitum quarto reporto

Actus 3 beatus

Hermo

computari sunt inter filios dei et inter sanctos sors illorum est cui consonat illud ysaeglix vultu in terra demissio adorabunt te. et puluerem pedem tuorum lingent. Pro tercio scilicet rerum desecabilitate dat deus optimum quod est in regno. Optimum autem est non quelibet portio regni sed totum regnum propter quod dicitur in presenti. beati pauperes spiritu. Et hoc enim predictum est adisciendu[m] q[uia] hec paupertas non solum debet esse in rerum relacione sed etiam in fruitionis abdicatione sunt enim multi qui volunt esse humiles sine respectu. pauperes sine defectu. De qua paupertate dicit beatus augustinus in sermone. xxiij. qui incipit Ut nobis per literas. Liceat me in ea, theda episcopali videatis paupertatem tam mibi coram sponsa habere congratulor. quia ipsa est christi sponsa. sanctorum possessione. beatorum vita. fidelium securitas. clericorum ornamentum. monachorum vita. nobilium pulchritudo. diutium magnificentia. hec est illa sancta paupertas quae qui tenet et amat. nulla indigentia labore potest. ipsa enim est sperantibus in se thesaurus in paupertate. solacium in solitudine. gloria in abiectione. honor in contemptu. umbraculus in omni protectione. Lunc vere pauperes eritis. tunc vere beati. tunc benigni. tunc obedientes. tunc recte. tunc non facti. tunc ab omni malo ignari. si corde et opere pauperes inueniamini. Estote ergo pauperes. q[ua]m exaudiuit pauperes. dominus et depreca. Et iterum augustinus in alio sermone qui incipit O si et cetera. et est sermo secundus ubi dicit. O beata paupertas. ubique pacis plena. ubique secura. ubique illefa. ubique cunctorum amita. nam qui te amat veram pacem amat. et qui te non amat tranquillitatem penitus ignorat. Secundo beati dicuntur misericordiae. cum dicitur beati misericordiae causa statim fabiungitur cum interficitur. q[ua]m ipsi possidebunt terram quae terram Hermi. de corpore nostro exponit sic dicit. Hac terram ego corpus nostrum intelligo quod vult possidere anima. si regnare desiderat supra membra sua. necesse est ut sit ipsa misericordia et superiora suo subiecta. quoniam tale inuen-

nit suum inferius. quale se exhibuit suo superiore. armatur enim creatura adulcisendum creatoris sui iniuriam. ideo novem anima que rebelle inuenit corpus suum. se minusq[ue] debuerit superioribus potestando esse subiectam. mansuetat ergo et mitescat et humilietur sub potenti manu altissimi ad omnem corporis et spiritus molestiam pie et benigne et cum omni mansuetudine sine omni impaciencia et murmurare sufferenda quod si fecerimus continuo corpus nostrum iuueniemus obediens et subiectum. Ueritas enim est que promittit. Beati mites quam ipi. pos. t. Hoc autem beatitudo ne cesset sequitur ad premissa. quia ut ait bernardus. Pauperibus relinquentibus omnia proprie[tes] deum prima solet occurrere temptationis de molestis et afflictione carnis. Quid autem paupertas proderit si pauper proprium factus in murmurationem et impatienciam propter penuriam defectuum deueniet factus exasperans et impatiens discipulus. et ideo conuenientissime post regnum promissionem quod pro paupertate promittit ad regnum datur super corpus nostrum in arcam et in viaticum. vi secundum promissionem scripture promissionem habeamus vite eiusque nunc est pariter et future. ut exhibitione presentium certa sit et firma expectatione futurorum. ne in mititate impatiences facti. primam promissionem scilicet regnum celorum perdamus. A De hac ergo beatitudine tria breuiter percurramus. Primo dicamus de eius descriptione. secundo de eius exercitatione. tertio de eius nobilitate. In his enim tribus totam virtutem huius beatitudinis cognoscemus describitur autem sic. Mansuetudo sive mititas. est animi tranquillitas. que nulla incurrentia rerum tribulatione agitatur. domelici animi tranquillitas. Item alia descriptio. O mansuetudo est dulcedo animi. que nulla amaritudine vincitur. Hinc mitis dicitur quae nulla asperitas afficit sed amaritudinem vel dulcedinem equanimiter portat. Unde mititas est signum plene sanitatis corporis et anime. et ideo dicitur terram corporis sui potenter. ut dominus possidere.

quia malum ut bonum. amarum ut dulce suscipit undifferenter. Secundo dicendum est de eius exercitatione que iam tacta est in parte. Hec autem mititas in tribus exercitiis continetur. Omnia enim aduersa aut a deo. vel a proximo. vel ab aduersario sustinemus. Qui ergo hanc beatitudinem consequi desiderant. necesse est ut aduersa que a deo. sive murmuratione. que a proximo. sive mali retributione. que ab aduersario. sine consensu inclinatione sufferantur. ita ut nulla furor as accensione turbentur. nec morda. impudentia agitentur sed in animi honestate ingiter perseverent. Tercio dicendum est de eius nobilitate cum nobilitas ex hoc p[ro]p[ter]e. quod ex magnificu[m] de[cor]u[m] sibi per ceteris in tunc sua uirtute. Discite a me quia misericordia est in cordie. Secundo quia mites singulariter placent deo. hinc Eccl. i. dicitur. Beneplacitus est deo fides et mansuetudo. unde quia moyses fuit mansuetissimus. ideo singulariter meritus pre ceteris prophetais et patribus domini in familiariatem hunc numeri. xiiij. dominus ad aaron et ad mariam dixit. Si quis fuerit inter vos propheta domini in visione aperto ei vel per somnum loquor ad ipsum. at non talis seruus meus. Moyses qui in omni domo mea fidelissimus est. ore enim ad os loquor ei palam et non per enigmata et figuratas deum. videlicet. Cuius gratie aliam causam non legimus nisi quia ibidem dicitur. Erat moyses vir miserrimus super omnes qui morabantur in terra. Sed sequitur tertia beatitudo scilicet beati qui lugent quoniam ipi consolatione. que necessario sequitur ad predicta. ut cum pene impossibile sit quin molestia paupertati impaciencia militari interduz aliquid surcipiat per deuotionem lucus ne predicte due beatitudines evacuentur abluatur. Utrumque in precedentibus de virtute et efficacia luctus dicitur. ideo hanc particularum obmiserentes de consolatione que pertinet luctui aliquid breuiter dissenseramus scilicet de consolationis diversitate. securitate et veritate. Diversitas autem consolationis que luctui promittitur. ex diversitate trahit luctus. Alij enim lugent ex contritione. alij ex compassione. alij ex deuotione. et secundum

hanc diversitatem etiam consolatio variante. Lugentes autem ex contritione consolantur per spem venie et remissionem. Lugentes vero ex compassione consolantur per spem de dei miseratione. Lugentes vero ex deuotione consolantur de interna dei dilectione. de luctu qui sit ex contritione dicit beatus augustinus in sermo x. qui incipit. Scitote fratres. Accipite inquit fratres compunctionem que sanitatis est animarum remissio peccatorum. sacrificium spirituale quod deo summe placet. Et infra in eodem. O compunctionis sancta et mirabilis predicationis tu spirituale laetacrum. tu es flagellum dei per quod deus mutat. tu stimulus per quem deus ad hominem inclinatur. tu ligamentum per quod deus fortiter astringitur. Et iterum in eodem. O lacrima mentem purgans. intentionem secundans. conscientiam irrigans. animas sanctificans que motus illicitos extinguit. paradisum aperit. infernum claudit. mundum despiceret in cunctis facit. O felix lacrima que carnalem cogitationem extinguit. peccatorum morbos expellit. et virus culpe euomis. Secundo dicendum est de consolationis securitate que trahitur multipliciter ex scriptura. Hinc est quod dicitur. Iob. Hoc pro certo habet omnis qui colit te. quod si vita eius in probatione fuerit coronabis si in tribulatione liberabitur. quia per tempestatem tranquillum facis et post lacrimationem et fletum. gaudium et exultationem infundis. Hinc apostolus. Benedic deus. vobis qui consolatur nos in omni tribulacione nostra. Tercio dicendum est de consolationis veritate. Vera autem consolatio consistit in diuina presentie feuitio. nam de omni creaturarum consolatione dicitur. Consolatores onerosi omnes vos estis. suis per quo gregorius. Vera consolatio est que de creatore non de creatura concipitur. ad quam consolationem veram a falsis discernendis dicit dominus per prophetam. Ecce ego ipse consolabor vos. de qua dicit bernardus. Quid est consolatio. gratia deuotionis et suauissima delectatio boni et gustus sapientie licet exiguis. quibus interim benignus dominus afflictam refrigerat animam.

Prova de solatio

Ab aliis lugent

Sermo

animā sed gustus ille nibil aliud ē q̄ irru-
mentum desideriq̄ et incentuum amoris.

Et sed quia luctus et eius consolatio
non bonus opibus fulciatur facilime euane-
scit ideo dominus quartam beatitudinē sub-
iungit di. Beati qui esuriunt et sinunt iusti-
ciam qm̄ ipi saturabuntur. Verum cum se-
cundum Aug. Justicia est virtus generalis
complectens omnes virtutes et omnem sta-
tum hominis recificans propter quod nullus ea
perfice ad plenum poterit operari di. Esa. O-
mnes iusticie nostre sunt tanq̄ pannus me-
struante ideo deus condescendens nobis hac
beatitudinem non posuit in operatione. sed in
eius esurie et affectione. ut cum per iusticiam
facere valeamus. saltim qui iusticiam d-
siderat sit beatus. De hac ergo beatitudine
duo breviter perstringantur sc̄ de esurie iu-
sticie et de saturatione. Est aut̄ eius esuries
vellemens desiderium opandi iusticiam. Ve-
hemens autem dixerim ut pre nimia esurie
omnia que possumus faciamus. et adhuc p̄
nimio desiderio amplius operandi. omnia
que facimus pro nihilo reputemus. et ex ta-
li esurie deus iudicat nos beatos. Hanc esu-
riem monuit dominus cum dicebat. Cum
seceritis omnia que precepta sunt vobis. di-
cite servi inutiles sumus. Sequitur qm̄ ipi
saturabuntur. Saturamur aut̄ te omnibus
bonis que daturus ē nobis dominus si om̄nē
iusticiam opere implemus. Nam propter sola
esuriem iusticie hic descripta datur nobis
omne p̄mū quod daretur nobis si om̄nē
iusticiam p̄fectissime facheremus. Nec h̄em⁹
vnde causemur. sed vnde tota deuotione in
grana p̄actione versemur. quia si facimus
quod possumus et quod non possumus solū
modo esurimus. benignus deus reputat o-
mnia nos fecisse. et remunerat nos ac si oia
opere implesemus. Quod cum rārum vi-
deatur ideo difficulter creditur. necesse est
ut fortissimis auctoribus hoc p̄bemus. dicit
enim deuter. Om̄nē locū quem calauerit
pes v̄. v̄ erit. vocans pedem affectū deside-
rī. qui sc̄ affectus ad quecunq̄ bona dei se
extendit illa sine dubio dantur nobis. hinc
puer. x. Desiderium sūi iustis dabitur. qd̄
ap̄ius ibidem. xi. d. Desideriū iustoz om-

ne bonum. Iusti aut̄ sunt que de iusticia qd̄
p̄nt faciunt. residuum esuriunt ut dictū ē
hinc aug. Nō quid sit sed quid eē desiderat
attendit d. si tñ tu quantū potes sata ḡve
quod nō es eē merearis. hinc ḡte. Bona vo-
ta quotiens effectū p̄cipiunt multiplicātur
ac si dicat. Desideria nostra in eo q̄ multi-
plicantur dāt nobis evidens signum q̄ ea
q̄ desideramus sint nobis data. hinc berñ.
Sunt multi q̄ tota vita sua tendunt s̄z nū
q̄ pretendunt quibus tñ si pie perseverauerit
statim ut de corpe exēt redidit quod in hac
vita eis dispersatorie est negatum. illuc per-
ducente eos sola gratia quo prius tendebat
ipi cum gratia. et q̄ talib⁹ videtur q̄ patrum
proficiant de iusticia. ideo deus dirigit ad
m̄ia d. Beati misericordes qm̄ ipi mi-
sericordiam consequentur. ac si dicat. quia
propter imperfectionem iusticie deuoris ho-
mibus m̄ia videtur eē necessaria quā q̄ conseq̄
desiderant debent suis proximis misericor-
diā exhibere. ipsa enim dei m̄ia p̄ nostrāz
m̄iam impetrata tollita nobis om̄nē m̄ia
quam contraximus vñdecunq̄. Qualē aut̄
m̄iam et cui proximo exhibere debem⁹. ha-
bes sufficenter in alijs s̄monib⁹. De sc̄a
illarum beatitudinum. require in sermo
nibus de tpe sc̄. Estote misericordes. liij. et
misericordia super turbam. lxi. **D**equi-
tur extra beatitudo. Beati mundo corde qm̄
ipi teum videbunt. Cum enim p̄priorēs be-
atitudines ab omni impuritate purgantur
quid ex hac puritate p̄mū consequamur in
hac sexta beatitudine nobis innuit cum d.
Quoniā ipi deuz videbūt. Duo ergo bre-
uiter hic tanguntur sc̄ de cordis mundicia
et dei visione. Sed quis gloriatur munduz
se habere cor cum ille mundissimus precere-
ris iohannes dicat. Si dixerimus quia pec-
catum non habemus. nosipsoz seducimus
et veritas in nobis non est. Sed condescen-
dit nobis dei benignitas et tali mundicia quā
nostris exercitijs consequi possumus est con-
tentus. Ille tamen (ut ait Cris.) habet mu-
ndum cor qui vñtrisq̄ hominis motibus mi-
tigatis passiones non reprimit sed ignorat
et qui naturali cursu bonorum op̄m̄ communi-
tus crucifixus est mundo et cui crucifixus est

mundus ad quā munditiam adiuuante ḡia
 vicinōz possumus peruenire. de qua augu-
 ser. xi. qui incipit. ad spūle gaudium. **D**
 felix conscientia puritas que veritatem interiorem
 excludit. que a carcere doloris liberas ratōz
 que ab omni imunditia purgas mentem. **D**
 mens sancta. padisus deliciarum varijsq; v-
 turum floribus preparata. celesti gratia irriga-
 ta. hec est padisus in qua plantat lignū cele-
 stis sapie hec est thalamus dei. palanū xp̄i
 habitaculū spirituſſanci. hec thronus salo-
 monis lctū ſponsi celeſtis q̄ ipa pſcia opti-
 me telectatur et requiescit cum ſponlo. **Tc.**
Eſt autē triple mundicia cordis. f. innocen-
 tie. pñie. arreſtantis conſcientie. **P**rima eſt
 eoꝝ qui ab infantiā ſe a criminibus morta-
 lium peccatoꝝ cuſtodiuerunt. de qua di. iob.
Donec deficiam non recedā ab innocentia
 mea iuſtificationem meā quā cepi tenere nō
 de eram. neq; reprehendit me cor meum
 in omni vita mea. Item iob. i. dicit. **S**i-
 ta. Tu ſcis dñe q̄ in mundain ſeruauit animā
 meam ab omni concupiſcentia. nunq; cum
 iudennbus me miſciui. neq; cum hiſ qui in
 levitate ambulant p̄cipere me prebui. **S**e-
 cunda cordis mundicia eſt penitentiā qui
 si peccauerint per fortissimam tamen peni-
 tentiā peccata eadem abſtererunt. quod p̄
 per ſcripturam et figuram per figuram in fi-
 liō prodigo qui reuersus ad patrem induit
 fuit ſtola prima per ſcripturam idem patr.
Unde iſla. i. Si fuerint peccata uerſta ut coe-
 ciunum quāli n̄x tealbabuntur. **Tc.** hinc mag-
 dalene penitenti. **D**imittuntur tibi pecca-
 ta. multa. **T**ercia misericordia eſt eoꝝ qui
 ſuper remiſionem peccatorum ſuorum ſpi-
 rituſſanci testimonium intus in cōſcia acce-
 perunt. quorū ynius fuit ap̄. qui licet diceret
 ſe blaſphemū et perſecutorē ecclesie et p̄ca-
 tuum peccatorē. intus tñ in cōſcia a ſpiri-
 tuſſancio ſecurat. dicit. nibil mihi pſcius ſū
Esequitur ſecundum membrum. **N**on ipi deū videbunt. **E**ſt autē triple deī
 viſio quibus misericordes precereris limpi-
 dius vident deū. f. corporalis ſpūalis et eterna-
 lis. **P**rima deī viſio eſt. cū rōcīnando p̄ cre-
 aturas im? in creatorē. cognoscētes in cre-
 aturis certissime creatorē. **H**a in creaturaz

magnitudine deī potentia m. in eaꝝ mul-
 tudine deī ſapientiam in eaꝝ vero pulcritu-
 dine deī bonitatē et clementiam coguosci
 mus evidenter. hinc **G**ap. xiiij. dr. **E**ccl. i
 dum magnitudinē ſpē creature cognoscibī
 liter poterit earum creator videri. quorum ſi
 ſpē telectati ſunt ſic hoies. ſciant quāto hiſ
 dñator earum ſpeciosior eſt. ſpeciei eī ſi gene-
 rator hec omnia conſtituit. quorum ſi virtu-
 tem et opera mirati ſunt intelligent ab iplis
 qm̄ qui hec conſtituit fortior eſt illis. **C**ui ſuie
 conſonat apls. **R**o. i. Inuifibilia deī a crea-
 tura mundi. per ea que facta ſunt intellecta
 conſpicuntur. **E**cundo miſericordes deū
 vident ſpūaliter quod contingit cum deū ſi
 qui ſpiritus eſt viſitans animam per ſuam
 pñitiam ſentitur et intelligitur dicu eī ber.
Oculus meus intelligentia mea. **V**idere
 ergo deū dicimur cum eius preſentia in
 anima noſtra per intellectum vicinōz perci-
 pimus et ſenamis. cum enim ſecundū iob.
 Deū nemo vidit yniꝝ. ipm ergo videre
 dicimur cum iplum cognoscimus iam pñtē
 ſicut in cōmuni modo loquendi cum aliq; ſem
 gestam narramus dicimus. vides hoc
 id eſt intelligis hoc. **S**ed obſcis cum de-
 us vbiq; ſit. quō qualī ſingulari modo ei?
 preſentia ſentitur. ad quod respondet bern.
 di. **B**icam deū ſponsuz anime prout vult
 venire ad animam. et iterum dimittete eaꝝ
 tantum ut ſenu anime non verbi motu iſta
 fieri ſentiam uerbi gratia. **C**um ſentit gra-
 tiam agnoſeit preſentia in. cum non abſenti
 a conquiritur. **S**ic in proposito videre ac
 cipimus pro ſentire ad quamviſionem hor-
 tatur nos dominus cum dicit. **G**acate et vi-
 dete **Tc.** et iterum. **G**uſtate et videte **Tc.** **T**er-
 ciavifio eſt et dicitur eternalis qua nuda ve-
 ritate facie ad faciem deū videbimus in-
 ternum. de qua iob. **V**idebis faciem eius
 in iubilo **Tc.** et itez. **I**n carne mea video dñ
 ſaluatorē. hinc ber. **V**ifio ſuſa ſtat qz forma
 ſtat q̄ nūc v̄. nec vllā capit ex eo qđē ſuſtel
 erit mutatoꝝ. et iō n̄ erit ibi traſmutatio nec
 viſiſſitudinis obumbratio. de hiſ tribus
 viſionibus diē. bernardus. **O**mnis forma
 varietas atq; innumerofitas ſpecierum in
 rebus conditioſ qd niſi quidā radij deitatis

Sermo

monstrantes quidem quia vere sit a q̄ sunt
non tamē diffinientes quid sit itaq; de ipo
vides sed non ipm. cum aut̄ de eo quā non
vides cetera vides scis indubitanter exis-
te q̄ oportet inquirere vt inquirentem nō
frauder gratia & negligentē nō excusat igno-
rantiā. Verum hoc genus videndi cōmune
est ecce prima visio. sequitur in predicta au-
toritate. sed est diuina inspectio eo differen-
tior a priori quo interior. cum per semetipm
dignatur inuisere deus animam querentē
se. necz anima sancta spiritualiter affecta pi-
ter & dilecta contenta erit priorē visione. ni
si speciali prerogativa intimis illum affecti-
bus atq; ip̄is medullis cordis celitus illa/
psum suscipiat habeatq; presto quē deside-
rat non figuratum sed infusum. non appare-
tem sed afficiētem. nec dubium quin eo io-
cundiore m̄ quo intus non foris presentio-
rem. ecce secunda visio. sequitur. non tñ ad
huc illum dixerim apparere sicuti est quāvis
non oīno aliud hoc modo exhibeat q̄ quod
est. sed tunc facie ad faciem sicuti est. non in
speculo & in enigmate sicut modo. sed nuda
veritate tantum distans a prioribus quātū
veritas a fide. eternitas a tpe. hec de trina vi-
sione sufficiant. ¶ Verum q̄ m̄ dicor
des & tali modo dēū videntes in seipsis sūt
per oīa quietati. dñs & proximos pacificare
quippe quos tenentur diligere ut seipso. s.
ideo sequit̄ septima beatitudo Heati pacifi-
ci qm̄ filij deicabuntur. Sunt aut̄ tria ge-
nēa hom̄. Alij pacē iam bñtū. & dicin-
tur iam patientes. Alij pacem iā retinentiū
vel recipientiū & dicuntur pacati. Alij autē
pacem facientium & dicuntur pacifici. Di ḡ
qui pace non indigent. quippe qui eam qui
ete possidēt pfecte. addat̄ paci proximorū.
vt inter deum & hom̄es. hom̄es & hom̄es pacē
faciant ranq; fidelissimus mediator. qd̄ q̄ fi-
deliter fecerit ex hoc ipso merebitur dici. & ee
filius dei. imitans eūz qui de celo venit ad
terrā vt ea que in celis & in terris sunt pa-
acificaret. de q̄ di. ap̄. col. i. ¶ Placuit deo p̄ eū
sq; filii reconciliare oīa in ipso pacificans p̄
sanguinē crucis eius siue q̄ in terris siue q̄
in celis. Verum q̄ pene om̄s sancti in se iaz
per gratiam dei sacrificati contenti sunt p̄

p̄ias salutē & pauci sunt qui p̄ veritate & iu-
sticia opponere se audeant. ideo ad plenam
& pfectam consumatōz oīs sanctitatis. seq̄
vñ. beatitudo cum concludit̄ de vltia d̄
Beati qui psecutionem paciunt̄ ppter iusti-
ciam & quā beatitudinē si consequi volu-
mus. nesciē est ut nec fraci adulatione pro-
ximoz. amore alioz. timore maiorum. p̄ te-
fensione iusticie n̄e vel alienē v̄sq; ad mor-
tem deceremus. corpus & anima si nesciē
fuerit exponentes. Post hec subiungit ber-
di. His omnibus expletis adh̄eremus dño
& vñus sp̄s cum eo efficiemur hic dirūpi-
mūs nubes & transi oīno. hic reuelata facie
gloriam del̄ speculamur hic dulcedo spiriti
cordis suavitatis. iubilatio mentis &c. Ad q̄
nos pducat sp̄s veritatis qui est largior
talium gratiarum. C.

De eodem sermo quintus.

Venite ad nupti

as Jat. xxij. di. ber. Festinem⁹ ob
secro fratres festinem⁹ venire ad nuptias
quia non solū multitudine celestis curie h̄
& om̄ eorum dominus & creator nos expe-
ctat. certatim omnes acclamentes Venite
ad nuptias. Si cognoscemus quantū
adueniūm nostrū desiderant. q̄ libenter
bona de nobis audiunt ciues celi. discutunt
medij angelij dei inter nos & deum nostros
gemitus p̄stantes. & eius nobis misericordi-
am repeantes q̄ si oculi om̄i sunt sic sup-
nos q̄ nostri abierunt aut quare ip̄i soli re-
cesserunt a nobis. vt soli nos dissilemus in-
spicere vitā nostrā fratres. & si non time-
mus deceptorios angelos. saltū amīstra-
torios veneramur dicunt em̄ vtriq; Si p̄
transeant ad nos h̄ intentōe dissili. Nā te-
mal d̄. Ne expectauerūt p̄cōres v̄i pderēt
me. de bonis v̄ero. me expectat iusti donec re-
tribuas m̄bi. Inter hos expectatores ossi/
tare delectat. Expectat em̄ nos oīs celi mili-
cia. non solū ppter nos. sed ppter seipso.
h̄ em̄ p̄fici desiderent. nō tñ p̄fici sine no-
bis. sed om̄s expectabunt q̄dū super terrā
est numerus electorum. omnibus acclama-
tibus vt in apoc. d̄. Vindica sanguinē n̄m
non vindicē cupidi sed perfici desiderātes